

SZÖVEG –
TAHIN RÁHEL

SOROZAT –
CSALÁDI KÖRBE

LENKE SZÜLETÉS NAPJÁRA

◆ Lenke a legszebb baba a világon. Gyönyörű sötétkék szeme van, óriási szempillái, és olyan finom kis haja, amilyent nem is éreztem még azelőtt. Tud mászni, ülni és állni. Viccesen magyaráz, ha valami nem tetszik neki, hogy: „dadadadada, daaaa-da-dadadada”. Máskor meg prütyög nagy komolyan, mintha azt mondaná, „Érted?” „Láttad?” „Elhiszed?”, „Bizony!”. Annyira édes, hogy állandóan csak puszilgatni szeretnénk.

Nemsokára egyéves lesz. Úgyhogy idén nem csak karácsonyra, hanem már Lenke születésnapjára kidíszítjük a házat.

Ágó több hete készíti a díszeket: az ajtóra, az ablakokra meg ahova kell. Mindennap egyet megcsinál – mert Anya azt mondta, hogy nem engedi őt a számítógép elé, amíg nem látja, hogy értelmes dologgal is el tudja foglalni magát. Ő meg ezt találta ki.

És néha mi is segítünk neki.

– Emlékeztek, hogy kezdődött? Milyen vicces volt, mikor láttuk, hogy ott bukfecezik Anya hasában egy baba? – kérdezte Ágó, amíg a fehér virágokat ragasztotta.

– Tényleg? Én nem is emlékszem... – vágta a pófákat Dani, aki a madzagokat intézte – csak arra, hogy elmondtam mindenkinek az iskolában, és irigykedtek, hogy de jó nekem. Meg arra, hogy egyszer hazajöttek Anyáék, és Boldizsár sírt, mert a baba nagyon beteg volt, és azt mondta a doktor, hogy mégsem fog megszületni. De azt nem akartam elmesélni az iskolában. Igen – mondtam, és megint szomorú lettem egy kicsit. – Az nagyon rossz volt. Ennyi piros virág elég lesz?

– ...és utána Anya mindig ment, hogy meghallgassa, hogy ver-e még a szíve...

– Ja igen! És mindig vert! Húúú, nézd, Ágó, mennyi virágot vágott már a Boldi!

– És arra emlékeztek, amikor a nagymamáéknál Apa olyan későn jött meg a kórházból, és mi a nagypapával aludtunk...? Ó, az lehet, hogy két ablakra is elég lesz!

– Igen! Aztán felébredtünk, és Apa azt mondta, hogy a baba teljesen meggyógyult, és mégis lesz kistestvérünk!!! Az de jó volt...! Hány levelet vágjak? – kérdeztem.

– Nem tudom. Sokat. De ne csak nagyokat, kicsiket is! Ja, és akkor egy óriási tút akartak szúrni Anya hasába, hogy megnézzék, nem Down-szindrómás-e a baba – mesélte tovább Ágó.

– Mi?? Nem emlékszem. – És majdnem kétfőbe vágtam egy levelet.

– Egy tűűűűű? – szörnyülködött Dani is.

– Igen. Apa mesélte. De ők nem engedték, nehogy baj legyen. Mert ha ezt a babát megmentette nekünk az Úristen, már nem akarnak semmilyen veszélyes vizsgálatot.

– Én annyira nem is féltém, hogy az – vontam meg a vállam.

– Én nagyon. Akkor még. – mondta Ágó, és meghimbálta az egyik kész virágdíszet.

Szép volt.

– Emlékeztek, a karácsonyra? Mikor Apáék hazahozták a kórházból? Csillogott a fa, ő meg olyan aranyosan aludt a bébihordozóban.

– Ó, igen...! – mosolyogtam, és szerettem volna megint ott lenni.

– És akkor mondták Anyáék, hogy Down-szindrómás. De akkor már nem féltém.

– Ó a legszebb baba a világon! – mondta Dani.

Aztán felmentünk Anyáék szobájába és felraktuk a díszeket Lenke ablakára. ◆

KISBABÁT VÁRSZ?
KÉRDÉSED VAN?

TÖLTSD LE AZ ÉDES KISBABÁM
MOBIL ALKALMAZÁST,
IGÉNYELD ÁTVEVŐKÓDODAT,

www.edeskisbabam.hu

ÉS VEDD ÁT INGYENES PROMOBX
VÁRANDÓSCSOMAGODAT
AZ **alma**
gyógyszertárak -BAN!

AZ ELSŐ PILLANATTÓL...

www.promobox.hu
varandoscsmag@promobox.hu

Promo